

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

Forhandlingen genoptoges.

Vestergaard: Jeg skal ikke komme ind paa almindelige Betragtninger over Forslagets Behandling i Udvalget. I den Henseende kan jeg henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Skønt Udvalget ikke har kunnet komme til Enighed, har der dog vist sig at være temmelig god Forstaaelse. Det har ikke været de almindelige Skillelinier, som have gjort sig gældende, men derimod mere saglige Hensyn. Det fik jo ogsaa sit Udtryk i Gaar, idet det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) sagde, at han paa en Maade stod som Ordfører for Venstre og bebrejdede os, at vi paa et enkelt Punkt vare blevne ham saa konservative, at han ikke var i Stand til at følge os, skønt det jo er bekendt for det høje Ting, at det ærede Medlem til sine Tider har holdt paa den konservative Bondestand. Da vi nu ere mødte frem ved denne Lejlighed, har han dog ikke kunnet følge os. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa almindelige Betragtninger, men indskrænke mig til nogle Udtalelser om de stillede Ændringsforslag. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 10 skal jeg nærmest holde mig til de Bemærkninger, som i Gaar fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt). Det nævnte Ændringsforslag tilsigter jo at nedsætte den Bevilling, der er bestemt til Præmier for Hingste med 10,000 Kr. Det ærede Medlem var inde paa forskellige Sammenligninger, navnlig mellem Udførselen af Heste og Udførselen af Flæsk, Smør og Æg. Saadanne Sammenligninger kunne selvfølgelig godt gøres, men denne halter temmelig stærkt. Jeg forstod i ethvert Tilfælde det ærede Medlem saaledes, at han stillede dette Forslag, fordi han mente, at Forholdene vare truende for Hesteudførselen paa Grund af Told og andet, og fordi det i de senere Aar havde vist sig, at Hesteomsætningen blev ringere. Der kan selvfølgelig være noget i denne Betragtning, men helt holder den alligevel ikke Stik. Hestene have nemlig en overordentlig stor Betydning for Landbrugets Frembringelser. De ere vore Trækdyr, og det er kun ved Hjælp af dem, at vi kunne fremskaffe de andre Produkter. Og hvis

det forholder sig saaledes, hvad jeg for øvrigt er enig med det ærede Medlem i, at der er en Standsning i Hesteomsætningen, vil jeg i alt Fald haabe, at det kun maa være en forbigaaende Standsning, og at den gode Omsætning vil komme igen. Dog, selv om Standsningen skulde blive af længere Varighed, vil det alligevel have sin store Betydning, at vi forædle vore Heste og faa saa gode Typer som muligt. Det er nemlig en Kendsgerning i vore Dage, at den udmærkede Hest ikke falder i Pris, medens der altid er for mange af den daarlige Vare. Det blev ogsaa gjort gældende af det ærede Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), som ellers støtter det andet ærede Medlem, at Frembringelsen af Heste er langt kostbarere end nogen af Landbrugets andre Frembringelser. Jeg kan til Dels være enig med det ærede Medlem i, at naar man ser, at der staaer 75,000 Kr. til Heste, og 75,000 Kr. til Kvæg, kan det ved første Øjekast forekomme en, at Forholdet ikke er ganske rigtigt, men naar jeg ser nærmere derpaa, kan jeg alligevel ikke paa det nuværende Stade give det ærede Medlem Ret. Naar det ærede Medlem kun er gaaet ned med 10,000 Kr., synes det jo ogsaa at være et Bevis for, at det ærede Medlem vil tage varsomt paa Sagen.

Det næste Punkt, jeg vil omtale, er Ændringsforslag Nr. 14, som tilsigter at bibeholde Reglen i Husdyrloven af 1887, efter hvilken Amtsraadene vælge Dommerne til Skuekredsen. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) udtalte sig derimod. Vi have ikke haft Betæneligheder derved, idet det i hvert Fald ikke er mig bekendt, at denne Ordning har virket utilfredsstillende. Det er jo saaledes, at Amtsraadene vælge efter Indstilling fra de stedlige Landboforeninger, og i de fleste Amtsraadskredse er der to, undertiden flere Landboforeninger, som hver indstille 2 Medlemmer. Det forekommer mig, at Medlemmerne af Amtsraadene, som vælges udelukkende af Landboerne i vedkommende Amtsraadskreds, der jo i de fleste Tilfælde ogsaa omfatter Skuekredsen, i alle Tilfælde maa have tilstrækkelig Kendskab til de af de forskellige Landboforeninger foreslaaede Mænd; og navnlig i Jylland ville de, for saa vidt man mener, at personligt Kendskab har Betydning, naar man staaer over for et saadant Valg, have større Chancer end f. Eks. Fællesforeningen af alle jyske Landboforeninger, der har sit Sæde i Aarhus. Man kan ikke forlange, at dennes Medlemmer fra de fjernt-